

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובעת (שם חסוי 1)

לתובע (שם חסוי 2)
המיוצג על ידי (שם חסוי)

לתובעת (שם חסוי 3)

ולתובעות (שם חסוי 4),

(שם חסוי 5)

and (שם חסוי 6)

בעניין חשבונו של Emil Mueller

מס' תביעות:

000995/AX; 203528/AX;¹ 600901/AX;² 729540/AX³

גובה המענק: 49,375.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעותיהם של (שם חסוי 1), מבית (שם חסוי), (להלן "התובעת (שם חסוי 1)"), של (שם חסוי 2) (להלן "התובע (שם חסוי 2)"), של (שם חסוי 4) (להלן "התובעת (שם חסוי 4)"), של (שם חסוי 5)

¹ התובע (שם חסוי 2) הגיש טופס תביעה נוסף לחשבון של (שם חסוי), תביעה מס' 213234. ה-CRT יטפל בתביעה לחשבון זה בהחלטה נפרדת.

² התובעת (שם חסוי 3) הגישה תביעה מס' B-00100, בתאריך ה-25 בספטמבר 1997, למשרד לטיפול בתביעות מתקופת השואה שנוסד על ידי מחלקת הבנקאות של מדינת ניו יורק (Holocaust Claims Processing Office of the New York State Banking Department) (להלן "HCPO"). תביעה זאת הועברה על ידי ה-HCPO ל-CRT, ונרשמה תחת המספר 600901.

³ התובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6) לא הגישו טופס תביעה ל-CRT. אולם, ב-1999 הן הגישו שאלון ראשוני, מס' HUN 0034163, לבית המשפט בארה"ב. אף על פי שהשאלונים הראשונים אינם טופסי תביעה, בית המשפט, בצו מן ה-30 ביולי 2001, הורה שהשאלונים שניתן לטפל בהם כטופסי תביעה יטופלו כתביעות שהוגשו במועד (ראה: *Order Concerning Use of Initial Questionnaire Responses as Claim Forms in the Claims Resolution Process for Deposited Assets (July 30, 2001)*). השאלון הראשוני הועבר ל-CRT ונרשם תחת מס' תביעה 729540. התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6) הגישו, בנוסף, תביעות לחשבונות על שם (שם חסוי), אשר נרשמו תחת מס' 729539 ומס' 730029. ה-CRT יטפל בתביעות לחשבונות אלה בהחלטות נפרדות.

(להלן "התובעת (שם חסוי 5)", של (שם חסוי 6) (להלן "התובעת (שם חסוי 6)", ושל (שם חסוי 3), מבית (שם חסוי), (להלן "התובעת (שם חסוי 3)") (להלן ביחד "התובעים") לחשבון שפורסם על שם Emil Mueller (להלן "בעל החשבון") בסניף Schaffhausen בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חסויים.

מידע שהוגש על ידי התובעים

התובעת (שם חסוי 1)

התובעת (שם חסוי 1) הגישה טופס תביעה בו זיהתה את בעל החשבון כסבה מצד אמה, Emil Müller, אשר נולד ב- 22 בנובמבר 1872 ב-Slawitschin, צ'כוסלובקיה. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שסבה נשא ל- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), ושהיו להם שני ילדים: (שם חסוי) ו- (שם חסוי). כמו כן, התובעת (שם חסוי 1) ציינה שסבה התגורר ברח' 73 Zeille, בברנו (Brünn), צ'כוסלובקיה (היום ברנו, רפובליקה צ'כית), ושהיה מהנדס ובבעלותו היה ביה"ר לעורות לנעלים בשם Pellin Werke. כמו כן, לפי התובעת (שם חסוי 1), סבה, שהיה יהודי, נשלח למחנה ריכוז טרזינשטאט, מקום בו נספה ב- 18 באוקטובר 1942. כביסוס לתביעתה, התובעת (שם חסוי 1) הגישה את תעודת הנישואין שלה, בה צויין שאמה היתה (שם חסוי); את תעודת הפטירה של אמה, בה צויין שאבי אמה היה Emil Müller; ואת תעודת הירושה של סבה, בה צוין שילדיו הם (שם חסוי) ו- (שם חסוי). התובעת (שם חסוי 1) ציינה כי נולדה ב- 9 בפברואר 1945 בישראל.

התובעת (שם חסוי 1) הגישה שאלון ראשוני לבית המשפט ב- 1999 בו תבעה את זכותה לחשבון בנק שוויצרי על שם Emil Müller.

התובע (שם חסוי 2)

התובע (שם חסוי 2) הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעל החשבון כבן דוד של סבתו, Emil Müller, שהיה יהודי, ואשר נולד בערך ב- 1894 בהונגריה. התובע (שם חסוי 2) ציין שקרוב משפחתו היה בנקאי ובבעלותו היה בנק ממוקם ב- Magrit Körut 2, בודפשט, הונגריה. התובע (שם חסוי 2) הוסיף שאביו, (שם חסוי 2), עבד בבנק של Emil Müller בשנות ה- 1930. בנוסף, התובע (שם חסוי 2) ציין שקרוב משפחתו התגורר ב- Syepvölgzi ut 26, בודפשט. בשיחת טלפון עם ה-CRT ב- 25 במאי 2005, התובע (שם חסוי 2) ציין ש- Emil Müller ברח מהונגריה לאנגליה ואחר כך לארה"ב. התובע (שם חסוי 2) הגיש את תעודת הלידה של אביו ומכתב רשמי של הפרלמנט ההונגרי, בו מאשרים שאבי התובע (שם חסוי 2) נשלח למחנה עבודה בכפייה. לבסוף, התובע (שם חסוי 2) ציין כי נולד ב- 16 ביולי 1949 בבודפשט.

התובע (שם חסוי 2) הגיש טופס תביעה של ATAG Ernst & Young ב- 1998, בו תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם Emil Müller.

התובעת (שם חסוי 3)

התובעת (שם חסוי 3) הגישה טופס תביעה למשרד לטיפול בתביעות מתקופת השואה שנוסד על ידי מחלקת הבנקאות של מדינת ניו יורק (Holocaust Claims Processing Office of the New York State Banking Department) (להלן "HCPO"), בו זיהתה את בעל החשבון כדודה מצד אמה, Emil Müller, אשר היה יהודי ואשר נולד בערך ב- 1867 באוסטרו-הונגריה (אחר כך צ'כוסלובקיה). התובעת (שם חסוי 3) ציינה שבתור ילדה, היא והוריה היו מבלים את החופשות בבית זודה ב- Rimaszombat, צ'כוסלובקיה (היום Rimavská Sobota).

סלובקיה). התובעת (שם חסוי 3) ציינה שדודה, שהיה יצרן טקסטיל בסיטונאות מצליח, הציע שמשפחתה תעבור לגור בשווייץ על מנת לאפשר לתובעת (שם חסוי 3) להמשיך את לימודיה, אבל הוריה דחו את ההצעה ונשארו בהונגריה. התובעת (שם חסוי 3) ציינה שהקשר עם דודה אבד בערך ב- 1938 או 1939, ושהיא ומשפחתו נספו בשואה. התובעת (שם חסוי 3) ציינה כי נולדה ב- 5 באוגוסט 1924 ב-Miskole, הונגריה. התובעת (שם חסוי 3) הגישה טופס תביעה של ATAG Ernst & Young, בו תבעה את זכותה לחשבון בנק שווייצרי על שם Emil Müller.

התובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6)

התובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6), שהינן אחיות, הגישו לבית המשפט שאלון ראשוני ב- 1999 בו זיהו את בעל החשבון כדודן מצד אביהן, Emil Müller, אשר נולד בערך ב- 1900 בהונגריה. התובעת (שם חסוי 4) ציינה שדודן התגורר בפריס, צרפת, לפני מלחמת העולם השנייה. לפי התובעת (שם חסוי 4), בבעלות דודן, שהיה יהודי, היה ביח"ר לגומי בצרפת. כמו כן, התובעת (שם חסוי 4) ציינה שדודן ירש נכסים בהונגריה במות הוריו. התובעת (שם חסוי 4) הוסיפה שככל הנראה דודה נספה בשואה, אבל אין ביכולתה לפרט באיזה דרך. כביסוס לתביעתן, התובעת (שם חסוי 4) הגישה תמצית של רישון בעלי נכסים בהונגריה, בה צוין שבבעלות Emil Müller, מפריס, נכסים בהונגריה. התובעת (שם חסוי 4) ציינה כי נולדה ב- 1931, והתובעת (שם חסוי 5) ציינה כי נולדה ב- 1934, והתובעת (שם חסוי 6) ציינה כי נולדה ב- 1935.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות ותדפיס ממאגר המידע של הבנק. לפי רשומות אלה, בעל החשבון היה Emil Mueller. לפי רשומות הבנק, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. לפי רשומות הבנק, ב- 17 בנובמבר 1987 החשבון הועבר לחשבון מושהה מיועד לחשבונות רדומים בבנק. שווי החשבון ביום סגירתו היה 7.85 פרנקים שווייצריים. החשבון נשאר פתוח ורדום.

בדיקת ה- CRT

אחוד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה-CRT. במקרה הנוכחי, ה-CRT קובע כי יש לאחד את ארבעת התביעות של התובעים בהליך אחד.

זיהוי בעל החשבון

שמו של סבה של התובעת (שם חסוי 1), בן דוד של סבתה של התובע (שם חסוי 2), דודה של התובעת (שם חסוי 3), דודה של התובעת (שם חסוי 4), דודה של התובעת (שם חסוי 5), ודודה של התובעת (שם חסוי 6), מתאים לשם שפורסם לגבי בעל החשבון⁴. ה-CRT מציין שרשומות הבנק לא כוללות שום מידע ספציפי לגבי בעל החשבון מלבד שמו.

ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 3) והתובע (שם חסוי 2) הגישו כל אחד טופס תביעה של ATAG Ernst & Young ב- 1998 ובו זיהו את שם קרוב משפחותיהם כ- Emil Müller; והתובעת (שם חסוי 1), התובעת (שם חסוי

⁴ ה-CRT מציין שהתובעים רשמו את שם קרוב משפחותיהם כ- "Müller", אבל ברשומות הבנק שם בעל החשבון נרשם כ- "Mueller". מכון שבגרמנית ניתן לכתוב "ue" במקום "ü", ה-CRT קובע כי הדבר לא משפיע על זיהוי בעל החשבון על ידי התובעים.

4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6) הגישו שאלונים ראשונים לבית המשפט ב-1999, בהם תבעו את זכותם לחשבון בנק שוויצרי על שם Emil Müller, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP"), בה אותרו חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו שייכים לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"). הדבר מלמד כי התובעים האלה ביססו את תביעותיהם לא רק על כך שלבעל חשבון המופיע ברשימת ICEP שם זהה לקרוב משפחותיהם, אלא על קירבה משפחתית שהיתה ידועה להם לפני פרסום רשימת ICEP. האמור לעיל גם מלמד שלתובעים האלה היתה סיבה להאמין שקרוב משפחותיהם היה בעל חשבון בנק בשוויץ לפני פרסום רשימת ICEP. האמור תומך במהימנות המידע שמסרו התובעים האלה.

ה-CRT מציין שקרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 1), קרוב משפחתו של התובע (שם חסוי 2), קרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 3), קרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 4), קרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 5), קרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 6), אינם אותו אדם. למרות זאת, מכון שהתובעים זיהו את כל המידע שפורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק; מכון שהמידע שהוגש על ידי כל אחד מן התובעים תומך ולא סותר כלל את המידע הכלול ברשומות הבנק; מכון שאין מידע נוסף ברשומות הבנק שהיה מאפשר ל-CRT לקבוע את זהות בעל החשבון; ומכון שלא הוגשו תביעות נוספת לחשבון זה, הכרעתו של ה-CRT היא שהתובעים זיהו באופן סביר את בעל החשבון.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעים הוכיחו באופן סביר שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובעים ציינו שבעל החשבון היה יהודי. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שסבה נשלח למחנה ריכוז טרוזינשטאט, מקום בו נספה ב-18 באוקטובר 1942; התובע (שם חסוי 2) ציין שכן דוד של סבתו התגורר בבודפשט במשך מלחמת העולם השנייה; התובעת (שם חסוי 3) ציינה שדודה התגורר בצ'כוסלובקיה במשך מלחמת העולם השנייה ושנספה במחנה ריכוז; והתובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6) ציינו שדודן התגורר בצרפת במשך מלחמת העולם השנייה ושלא שמעו ממנו אחרי השואה.

הקשר המשפחתי של התובעים עם בעל החשבון

התובעת (שם חסוי 1) הוכיחה באופן סביר שהיא קרובת משפחה של בעל החשבון כאשר מסרה מידע ביוגרפי ספציפי המוכיח שבעל החשבון היה סבה. ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 1) הגישה לבית המשפט שאלון ראשוני ב-1999 בו זיהתה את הקשר בין בעל החשבון וביינה, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת ICEP. כמו כן, ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 1) הגישה העתק של תעודת הירושה של סבה, בו צוין ששמו היה Emil Mueller. ה-CRT מציין שסביר להניח שהמסמך הזה יכול להימצא רק בידי בני המשפחה. לבסוף, ה-CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון היה מוכר היטב לתובעת (שם חסוי 1) כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובעת (שם חסוי 1) הינה קרובת משפחה של בעל החשבון, כפי שציינה בטופס התביעה.

התובע (שם חסוי 2) הוכיח באופן סביר שהוא קרוב משפחה של בעל החשבון כאשר מסר מידע ביוגרפי ספציפי המוכיח שבעל החשבון היה בן דוד של סבתו. ה-CRT מציין שהתובע (שם חסוי 2) הגיש טופס תביעה של ATAG Ernst & Young ב-1998, בו זיהה את הקשר בין בעל החשבון ובינו, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת ICEP. לבסוף, ה-CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון היה מוכר היטב לתובע (שם חסוי 2) כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובע (שם חסוי 2) הינו קרוב משפחה של בעל החשבון, כפי שצייין בטופס התביעה.

התובעת (שם חסוי 3) הוכיחה באופן סביר שהיא קרובת משפחה של בעל החשבון כאשר מסרה מידע ביוגרפי ספציפי המוכיח שבעל החשבון היה דודה. ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 3) הגישה טופס תביעה של ATAG Ernst &

Young ב- 1998 וטופס תביעה ל- HCPO, בהם זיהתה את הקשר בין בעל החשבון וביינה, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת ICEP. לבסוף, ה- CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון היה מוכר היטב לתובעת (שם חסוי 3) כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובעת (שם חסוי 3) הינה קרובת משפחה של בעל החשבון, כפי שציינה בטופס התביעה.

התובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6) הוכיחו באופן סביר שהן קרובות משפחה של בעל החשבון כאשר מסרו מידע ביוגרפי ספציפי המוכיח שבעל החשבון היה דודן. ה- CRT מציין התובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6) הגישו שאלון ראשוני לבית המשפט ב- 1999 בו זיהו את הקשר בין בעל החשבון וביינה, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת ICEP. לבסוף, ה- CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון היה מוכר היטב לתובעת (שם חסוי 4), לתובעת (שם חסוי 5) ולתובעת (שם חסוי 6) כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6) הינן קרובות משפחה של בעל החשבון, כפי שציינו בשאלון הראשוני.

אין כל מידע לפיו לבעל החשבון יורשים נוספים בחיים.

בעניין תשלום יתרת החשבון

רשומות הבנק מראות שהחשבון נשאר פתוח ורדום.

הבסיס למענק

ה- CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובעים. ראשית, התביעות הנן קבילות בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובעים הוכיחו כי סביר שבעל החשבון היה סבה של התובעת (שם חסוי 1), בן דוד של סבתו של התובע (שם חסוי 2), דודה של התובעת (שם חסוי 3), ודודן של התובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6), וקירבות אלה מצדיקות את המענק. שלישיית, ה- CRT קבע כי סביר שבעל החשבון או יורשיו לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. רשומות הבנק מראות שב-17 בנובמבר 1987 היתרה בחשבון היתה 7.85 פרנקים שווייצריים. בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין, לסכום זה יש להוסיף 685.00 פרנקים שווייצריים, המשקפים עמלות בנק מקובלות בהן החשבון מסוג בלתי ידוע חויב בין 1945 ו-1987. לכן, הסכום המעודכן של החשבון הנדון הוא 692.85 פרנקים שווייצריים. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון מסוג בלתי ידוע אינו מגיע ל- 3,950.00 פרנקים שווייצריים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון ייקבע ל- 3,950.00 פרנקים שווייצריים. השווי הנוכחי של סכום המענק נקבע על ידי הכפלת הסכום כפי שנקבע בהתאם לסעיף 29 במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 49,375.00 פרנקים שווייצריים.

חלוקת המענק

בהתאם לסעיף 26 של סדרי הדין, במקרים בהם לא ניתן לקבוע במדויק את זהותו של בעל החשבון בשל המידע המוגבל הנמצא ברשומות הבנק, ובמקרה בו מספר תובעים בלתי קשורים הוכיחו קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון, יעניק ה- CRT את החלק היחסי מן הסכום המלא שבחשבון לכל תובע או לכל קבוצה של תובעים אשר היו זכאים לו על פי סדרי דין אלה לולא היה המידע ברשומות הבנק כה מוגבל. במקרה הנוכחי, כל תובע הוכיח קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון. לפיכך, התובעת (שם חסוי 1), התובע (שם חסוי 2) והתובעת

(שם חסוי 3) זכאים לקבל כל אחד רבע מהסכום הכולל של המענק; והתובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6) זכאיות לקבל ביחד רבע מהסכום הכולל של המענק.

בנוגע לחלקן של התובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6), בהתאם לסעיף 23(1)(ד) של סדרי הדין, אם לא בת הזוג של בעל החשבון ואף לא צאצאי בעל החשבון הגישו תביעה, יינתן המענק למי מצאצאי הוריו של בעל החשבון, אשר הגישו תביעה, בחלקים שווים לפי פרנטלות (כללי קדימות ע"פ בתי אב). במקרה הנוכחי התובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6), שהינן אחיות, הינן האחיות של בעל החשבון. לפי כך, התובעת (שם חסוי 4), התובעת (שם חסוי 5) והתובעת (שם חסוי 6) זכאיות לקבל כל אחת החלק ה-12 מהסכום הכולל של המענק.

הקף המענק

תשומת לב התובעים לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה- CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהם כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתם לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה- CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
30 נובמבר 2005